

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3420/2021. (X. 15.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Veszprémi Törvényszék 2.K.700.802/2020/14/II. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Galambos Károly ügyvéd) eljáró indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, melyben a Veszprémi Törvényszék 2.K.700.802/2020/14/II. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában azt is kérte, hogy az Alkotmánybíróság a támadott bírói döntés végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig függessze fel az Abtv. 53. § (4) bekezdése [helyesen 61. § (1) bekezdése] alapján.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló eljárás során megállapított tényállás szerint az indítványozó tulajdonában áll két önálló helyrajzi számú, szántó művelési ágú ingatlan Szentbékállá külterületén. Az ingatlanügyi hatóság a művelési kötelezettség teljesítésével kapcsolatosan 2017. június 26. napján helyszíni ellenőrzést tartott, és megállapította, hogy az indítványozó nem teljesítette a művelési kötelezettségét (a területeket huzamosabb ideje nem művelték, ennek eredményeként szinte teljesen benőtte a gaz, a földrészetek elhanyagoltak, a gyomnövényzet és a lág- és fásszárú növények elszaporodtak, melyek a hatóság szerint már a szomszédos, megművelt területekre is veszélyt jelentettek). Az ingatlanügyi hatóság felszólította az indítványozót, hogy művelési kötelezettségét 2017. november 30. napjáig teljesítse, melynek elmulasztása esetén földvédelmi bírság kerül az indítványozóval szemben kiszabásra.
- [3] Az ingatlanokon a hatóság 2017. december 1. napján helyszíni szemlét tartott, és megállapította, hogy az indítványozó a művelési kötelezettségének továbbra sem tett eleget, ezért a hatóság az indítványozót 127 640 Ft földvédelmi bírság megfizetésére kötelezte, egyben a művelési kötelezettség elvégzésének határidejét 2018. március 7. napjában állapította meg. Az indítványozó kérelmére utóbb a hatóság visszavonta a földvédelmi bírság megfizetésére kötelező határozatát, és egyben a kötelezettség elvégzésének határidejét 2018. április 7. napjára módosította.
- [4] Az indítványozó 2018. február 23. napján kérte a határidő meghosszabbítását, arra hivatkozással, hogy a környezetvédelmi hatóság csak augusztus 15-től február 28-ig engedélyezte a területtel kapcsolatos tevékenységek folytatását. Az ingatlanügyi hatóság az indítványozó kérelmének eleget tett, és a művelési kötelezettség határidejét 2018. december 31. napjáig meghosszabbította, egyben figyelmeztette az indítványozót, hogy a határidő elmulasztása esetén vele szemben földvédelmi bírság kiszabására kerül sor.
- [5] A hatóság a 2019. január 7. napján tartott helyszíni szemle során megállapította, hogy az indítványozó a művelési kötelezettségének a kétszeri határidő-hosszabbítás ellenére sem tett eleget. A Veszprém Megyei Kormányhivatal Tapolcai Járási Hivatala ezért 2019. január 8. napján kelt határozatával az indítványozót művelési kötelezettség elmulasztása miatt 127 640 Ft földvédelmi bírsággal sújtotta. A határozattal szemben az indítványozó fellebbezéssel élt, a másodfokon eljáró Veszprém Megyei Kormányhivatal az elsőfokú határozatot helyben hagyta.
- [6] 1.2. Az indítványozó ezt követően keresetet terjesztett elő a jogerős közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt, és elsődlegesen a határozat megváltoztatásával a földvédelmi bírság kiszabásának mellőzését, másodlagosan a határozat megsemmisítését és az alperes kormányhivatal perköltségben történő marasztalását kérte. A Veszprémi Törvényszék 2.K.700.802/2020/14/II. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította.

A törvényszék ítélete szerint az indítványozó a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Tfv.) 5. § (1) bekezdése értelmében köteles volt a tulajdonában álló termőföld hasznosítására, mely kötelezettség az egész gazdálkodási időszakban fennáll, azaz folyamatos tevékenységet követel meg. A Veszprémi Törvényszék ítélete szerint a hatóság által utóbb megszabott határidő méltányos és a kötelezettség teljesítésére megfelelő volt, továbbá a kérdéses ingatlanok ingatlan-nyilvántartás szerinti művelési ága szántó volt, ekként az indítványozót a hasznosítási kötelezettség terhelte. A bíróság megítélése szerint nem fogadható el az indítványozó azon érvelése, hogy a természetvédelmi tényezők folytán megváltozott az ingatlanok tényleges művelési ága, ami nem róható az indítványozó terhére, ugyanis a Tfv. egyértelműen az ingatlan tulajdonosának kötelezettségévé teszi, hogy a művelési ág esetleges megváltoztatását bejelentse az ingatlanügyi hatóságnak, az indítványozó azonban ilyen bejelentést nem tett. A Veszprémi Törvényszék alaptalannak találta az indítványozó azon érvelését is, hogy a Tfv. rendelkezései alapján ne lett volna helye földvédelmi bírság kiszabásának azért, mert az ingatlanügyi hatóság tudomására jutásától már legalább egy év eltelt. A bíróság szerint ezt a határidőt a teljesítési határidő 2018. december 31-i elteltét követő helyszíni ellenőrzéstől kell számítani, melyhez képest minden kétséget kizáróan egy éven belül (egészen pontosan a helyszíni ellenőrzést követő napon) került sor a földvédelmi bírság kiszabására. A Veszprémi Törvényszék azt is rögzítette ítéletében, hogy a Tfv. rendelkezései értelmében figyelmeztetés kiszabására nem kerülhetett sor, ugyanis a Tfv. 24. § (1) bekezdése értelmében földvédelmi bírságot „köteles” fizetni az, aki elmulasztja a hasznosítási kötelezettségét, e körben a jogalkotó az ingatlanügyi hatóság számára mérlegelési lehetőséget nem biztosított. Az indítványozó azon érvelését sem találta végezetül megalapozottnak a bíróság, hogy a természetvédelmi hatóságot az eljárásba szakhatóságként be kellett volna vonni, ugyanis a termőföld védelmével kapcsolatos hatósági eljárásban az ingatlanügyi hatóság számára jogszabály nem írja elő szakhatóság bevonását. Mindezen érvekre figyelemmel a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a hatóság tisztázott tényállás alapján az irányadó anyagi és eljárási jogszabályoknak megfelelően döntött, ezért az indítványozó keresetét mint alaptalant elutasította.

- [7] 2. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszát a Veszprémi Törvényszék 2.K.700.802/2020/14/II. számú ítéletével szemben, egyben kérve a támadott bírói döntés végrehajtásának felfüggesztését is az Abtv. 53. § (4) bekezdésének [helyesen a 61. § (1) bekezdésének] megfelelően. Az alkotmányjogi panasz szerint a Veszprémi Törvényszék ítélete ellentétes az Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bekezdéseivel, a IV. cikk (1) bekezdésével, a XXIV. cikk (1) bekezdésével, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel, továbbá a P) cikk (1) és (2) bekezdéseivel, az alábbiak szerint.
- [8] Az I. cikk (1) és (3) bekezdései sérelmét az indítványozó azért állítja, mert az eljáró bíróság nem tett eleget az indítványozót megillető alapvető jogok tiszteletben tartására és e jogok védelmére vonatkozó kötelezettségének, ideértve különösen az indítványozó természeti értékek megőrzéséhez fűződő jogát.
- [9] Az Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdése szerinti szabadsághoz és biztonsághoz való jog sérelmét az indítványozó szerint az okozta, hogy ezen jognak az indítványozó megítélése szerint az is része, hogy ne korlátozzák azokat a magatartásokat, amelyek a természeti értékek, a biológiai sokféleség megőrzését célozzák, illetőleg a természet körülményeinek megtartásával kapcsolatos érdekek megfelelő vizsgálatára és érvényesítésére is sor kerüljön. Jelen esetben azonban az eljáró hatóságok, illetőleg a bíróság nem tettek eleget ennek a kötelezettségüknek, ami az alkotmányjogi panasz szerint a IV. cikk (1) bekezdése megsértéseként értékelhető.
- [10] A XXIV. cikk (1) bekezdése sérelmét okozta az alkotmányjogi panasz szerint, hogy az eljáró hatóságok nem vették figyelembe a biológiai sokféleség megőrzésére vonatkozó természetvédelmi kötelezettségeiket, ráadásul az eljáró hatóságok az ügyintézési határidőt is túllépték.
- [11] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog az alkotmányjogi panasz szerint azért sérült, mert a bíróság *contra legem* nem vette figyelembe döntésének meghozatala során az Alaptörvény P) cikkében rögzített védelmi kötelezettséget. Az indítványozó szerint a P) cikkből fakad a természeti értékek és a biológiai sokféleség megőrzésének követelménye, az indítványozót pedig azért sújtották a hatóságok földvédelmi bírsággal, mert ezen alaptörvényi kötelezettségének eleget tett. Álláspontja szerint a hatóságok akkor jártak volna el helyesen, ha azt állapították volna meg, hogy a kérdéses terület mint természetvédelmi terület immáron a valóságban nem minősül szántónak, és ekként mezőgazdasági művelésre nem hasznosítható. A hatóságoknak éppen ezért az indítványozó megbírságolása helyett a természetvédelmi követelményeket kellett volna előtérbe helyezniük, és be kellett volna szerezniük a természetvédelmi hatóság engedélyét az ingatlanok művelési ágának megváltoztatásához. Az indítványozó a XXVIII. cikk (1) bekezdésével

összefüggésben azt is kifogásolja, hogy a bíróság ítéletében nem fejtette ki, hogy mit ért művelési kötelezettség alatt, melynek megítéléséhez pedig egyébként is különleges szakértelemre lett volna szükség, azonban sem az eljáró hatóságok, sem pedig a bíróság nem vettek igénybe szakhatóságot, illetőleg szakértőt. Az indítványozó az indokolási kötelezettség megsértéseként értékeli továbbá, hogy a bíróság nem indokolta meg, hogy miért került sor már a művelési kötelezettség első alkalommal történő megszegése esetén is bírság alkalmazására. Végezetül a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben az indítványozó azt is sérelmezi, hogy a Veszprémi Törvényszék „szelektív jogalkalmazást” folytatott, és következetesen figyelmen kívül hagyta azokat a jogszabályhelyeket, amelyek az indítványozó álláspontját támasztják alá, ugyanakkor a közigazgatási hatóságok döntését alátámasztó jogszabályokat figyelembe vette és alkalmazta.

- [12] A XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti hatékony jogorvoslathoz való jog sérelmét az indítványozó szerint az okozta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletével szemben nem volt lehetősége fellebbezés előterjesztésére.
- [13] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [14] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó jogi képviselője a Veszprémi Törvényszék ítéletét 2020. december 9. napján vette át, az alkotmányjogi panasz pedig 2021. február 8. napján, határidőben került benyújtásra. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogi képviselője meghatalmazását csatolta.
- [15] 3.2. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont, 52. § (1b) bekezdés b) pont], hogy az indítványozó valamely Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozzon. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint sem az Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bekezdései, sem pedig a P cikk (1) és (2) bekezdései nem tartalmazzak az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot [az I. cikk (1) és (3) bekezdéseire legutóbb például: 3284/2021. (VII. 7.) AB végzés, Indokolás [22]; a P cikk (1) bekezdésére legutóbb például: 3435/2020. (XII. 9.) AB végzés, Indokolás [15]; a P cikk (2) bekezdése pedig egyes törvények sarkalosságára vonatkozóan tartalmaz előírásokat, melyek ugyancsak nem értelmezhetőek az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogként]. Az Alkotmánybíróság megjegyzi: az Alaptörvény P cikk (1) bekezdése az indítványozó érvelésével szemben nem arra jogosítja fel az indítványozót, hogy saját belátása szerint, adott esetben akár a hatályos jogszabályi rendelkezések figyelmen kívül hagyásával biztosítsa a környezeti és természeti értékek általa megfelelőnek gondolt védelmét a tulajdonában álló ingatlanokon. Éppen ellenkezőleg, az Alaptörvény P cikk (1) bekezdése arra vonatkozóan fogalmaz meg kötelezettséget, hogy az állam és mindenki (így az indítványozó is) a hatályos jogszabályi előírásoknak és hatósági döntéseknek megfelelően járjon el a P cikkben foglalt értékek védelme érdekében, amennyiben pedig a környezeti és természeti értékek védelmében szükséges, a megfelelő hatóságok eljárását kezdeményezze. Mindaddig ugyanis, amíg az Alkotmánybíróság meg nem állapítja valamely bírósági döntés vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességét, a jogalanyoknak abból a vélelemből kell kiindulniuk, hogy a kérdéses bírói döntés vagy jogszabályi rendelkezés összhangban áll az Alaptörvénnyel. Az alkotmányjogi panasz ennek megfelelően az Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bekezdéseinek, valamint a P cikk (1) és (2) bekezdéseinek sérelmét állító elemében nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja és 52. § (1b) bekezdés b) pontja törvényi követelményét.
- [16] 3.3. Az indítványozó a IV. cikk (1) bekezdésének sérelmét azért állította, mert az eljáró hatóságok és a bíróság nem tettek eleget azon kötelezettségüknek, hogy ne korlátozzák a természeti értékek és a biológiai sokféleség megőrzését célzó magatartásokat. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a természeti értékek és biológiai sokféleség megőrzésével kapcsolatos jogok és kötelezettségek gyakorlása nem áll alkotmányjogilag értékelhető összefüggésben az Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdésével [ennek értelmezésére lásd például: 10/2021. (IV. 7.) AB határozat, Indokolás [19]–[21]]. Az érdemi, közvetlen alkotmányossági összefüggés hiánya az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azt jelenti, hogy az indítvány ebben az elemében nem teljesíti a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja szerinti követelményét.

- [17] 3.4. Az indítvány az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben a határozott kérelem követelményét teljesíti.
- [18] 4. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [19] 4.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként jelölte meg, hogy a Veszprémi Törvényszék miért nem semmisítette meg a közigazgatási döntést azon okból, hogy a természetvédelmi hatóság szakhatóságként nem vett részt a földvédelmi eljárásban. Az a kérdés, hogy valamely eljárásban sor került-e szakhatóság bevonására vagy sem, az indítványozó állításával szemben nem bír alapvető alkotmányjogi jelentőséggel, hanem valójában olyan tényállás-megállapítási, illetőleg bizonyítási (és ekként tehát nem alkotmányjogi) kérdésnek tekinthető, amelynek vizsgálata nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe. Az alkotmányjogi panasz egyéb alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vet fel.
- [20] 4.2. Az eljáró hatóságok, illetőleg bíróság által elkövetett, részben a XXIV. cikk (1) bekezdése (a biológiai sokféleség megőrzésére vonatkozó kötelezettség figyelmen kívül hagyása, az ügyintézési határidő túllépése), részben a XXVIII. cikk (1) bekezdése („szelektív jogalkalmazás”, szakhatóság bevonásának elmaradása, illetőleg annak vizsgálata, hogy a bíróságnak az indítványozó megítélése szerint eltérően kellett volna döntenie) hatálya alá tartozó állított eljárási szabálysértésekkel kapcsolatosan az Alkotmánybíróság hangsúlyozza: állandó gyakorlata szerint „[a]z alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.” [3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]] Önmagában az a tény, hogy az indítványozó vitatja az eljáró hatóságok, illetőleg bíróság által meghatározott, az alapügyben alkalmazandó jogszabályokat, azok értelmezését, egyes eljárási cselekményeket vagy azok elmaradását, illetőleg a bíróság által levont jogi következtetéseket, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi kételyre nem adhat alapot.
- [21] 4.3. Az indítványozó a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét azért is állítja, mert a bíróság önkényesen figyelmen kívül hagyta az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdéséből fakadó kötelezettségeket, valamint egyes, az indítványozó álláspontját erősítő jogszabályi rendelkezéseket. Az alkotmányjogi panasz szerint ugyancsak a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét eredményezi, hogy a Veszprémi Törvényszék sem a „művelési kötelezettség” fogalmát nem határozta meg, sem pedig azt nem indokolta meg, hogy a művelési kötelezettség első alkalommal történő megsértésekor figyelmeztetés helyett miért kerül sor bírság kiszabására. Az Alkotmánybíróság kiemeli: minden esetben a rendes bíróságok feladata az adott ügyben releváns jogszabályok értelmezése és alkalmazása, a megállapított tényállás és az alkalmazandó jogszabályok egymásra vetítését követően pedig az ügy eldöntéséhez szükséges következtetések levonása [lásd például: 3288/2021. (VII. 7.) AB végzés, Indokolás [18]]. Jelen esetben az eljáró bíróság (mindenekelőtt a Tfv. egyes rendelkezéseivel) részletesen megindokolta, hogy miért nem tartja helytállónak az indítványozó érvelését. Az indítványozó állításával szemben a Veszprémi Törvényszék ítélete azt is egyértelműen megindokolja, hogy az indítványozó ügyében miért került sor földvédelmi bírság kiszabására, és miért nem kerülhetett sor figyelmeztetés alkalmazására (lásd különösen az ítélet 7-8. oldalait). Az Alkotmánybíróság gyakorlatából is az következik, hogy a bíróságok ítéleteit csak akkor bírálhatja felül, ha azok az Alaptörvény megsabta értelmezési tartományt megsértik, és ezáltal a bírói döntés alaptörvény-ellenes lesz [legutóbb például: 3019/2021. (I. 28.) AB határozat, Indokolás [34]]. Jelen esetben azonban az indítványozó csupán vitatta a hatóságok és a bíróság jogértelmezését, azonban alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem terjesztett elő arra vonatkozóan, hogy ez a jogértelmezés miért lépte volna túl az Alaptörvény megsabta értelmezési tartomány kereteit, és az indítványozó számára kedvezőtlen bírói döntés miért jelent egyben alaptörvény-ellenes bírói döntést is.
- [22] Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy tárgya ezen túlmenően nem annak vizsgálata volt, hogy hogyan kellett volna az indítványozónak a tulajdonában álló ingatlanokat művelnie, hanem annak jogi értékelése, hogy

egyáltalán teljesült-e bármilyen formában a művelési kötelezettség. Sem az előbbi, sem pedig az utóbbi kérdés megítélése nem tartozik azonban az Alkotmánybíróság hatáskörébe, ezek ugyanis tényállás-megállapítási, bizonyíték-értékelési, jogszabály-értelmezési kérdésnek (és nem pedig alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek) minősülnek. Mindez egyben azt is jelenti, hogy az alkotmányjogi panasz az indítványban megjelölt okokból nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben.

- [23] 4.4. Az indítványozó végezetül az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmeként értékelte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete ellen nem volt lehetősége fellebbezés benyújtására. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy következetes gyakorlata szerint „[a] jogorvoslathoz való jog lényegi tartalma azt követeli meg a jogalkotótól, hogy a hatóságok vagy bíróságok érdemi, ügydöntő határozatai tekintetében tegye lehetővé a valamely más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét olyan döntés meghozataláért, amely képes a sérelmezett döntést felülvizsgálni, és a sérelem megállapítása esetén a döntésre visszaható módon a sérelmet orvosolni.” {35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [16]} A Veszprémi Törvényszék hatásköre és eljárása ezen követelményeknek (a másodfokú közigazgatási hatóság döntésének bírósági felülvizsgálatára való tekintettel) nyilvánvalóan megfelelt, a jogorvoslathoz való jog pedig nem értelmezhető akként, hogy az garantálná az érintett számára sérelmesnek tartott döntés megváltoztatását, illetőleg a döntéssel szemben további jogorvoslati lehetőségek biztosítását. Az Alkotmánybíróság azt is megállapítja, hogy az indítványozó jelen ügyben élhetett és élt is a jogorvoslathoz való jogával, attól nem volt elzárva, ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmének kételyét sem vetette fel.
- [24] 5. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapulvételével az alkotmányjogi panaszt – az Ügyrend 5. §-a alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében foglaltakra is, visszautasította.
- [25] Az Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panasz visszautasítására tekintettel nem kellett döntenie a (helyesen) Abtv. 61. § (1) bekezdése szerinti, végrehajtás felfüggesztése tárgyában előterjesztett kérelemről.

Budapest, 2021. szeptember 28.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/383/2021.

• • •